

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-01001/2011-01

Дана: 21.10.2011.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Б. Б. из Београда**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 21.октобра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Б. Б. из Београда** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00060/2010-01 од 14.06.2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Б. Б. је до престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Окружном суду у Београду, а подноси пријаву за избор у Виши и Апелациони суд у Београду као и за Врховни Касациони суд.

Одлуком ВСС од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву.

Против те одлуке изјављује уставну жалбу дана 15.01.2010.године, а из разлога

- Пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност;
- Да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да му се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;

- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашене службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

Сматра да испуњава се критеријуме за избор судије, у посматраном периоду имао само 6 укинутих одлука, да је имао у свим годинама остварење норме далеко већем од прописане и да није имао застарелих предмета.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да му се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да му је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком ВСС бр. 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године став I тачка 45 престала је судијска дужност.

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00060/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 45 изреке одлуке, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка оспособљености и достојности у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 7 и члана 6, 7 и 8 Одлуке о критеријумима и мерилима а у погледу времена израде одлука а у погледу достојности у поседовању судијске узорности.

У погледу критеријума оспособљености се наводи да се овај критеријум утврђује између осталог и на основу времена израде одлука. Подносилац приговора у периоду у којем је обављао судијску дужност судије у првостепеном кривичном одељењу није све одлуке урадио у законском року, нити у року од 30 дана на колико се може најдуже продужити законски рок по Мерилима за оцену успешности вршења судијске дужности. У току 2008.године у следећим предметима није урадио одлуке у том року: К.888/07, све у року до 60 дана, К.1082/07, К.1252/07, К.299/07, К.1065/05, К.2121/06 и К.1391/07. Такође у 2009.години у 18 предмета одлуке није урадио у прописаном року.

У погледу достојности разлози за сумњу су се образовали у поседовању судијске узорности и то на основу података да је 1995.године био на свадби у Италији лицу против кога је водио кривични поступак. Наиме, као судија Првог општинског суда у Београду судио је Ђ. С. , оптуженом са још пет лица, наших држављана, због кривичног дела из члана 169 Закона о девизном пословању, у вези члана 22 КЗ СРЈ, у стицају са кривичним делом фалсификовања исправе из члана 233 став 1 КЗРС. Дана 22.02.1995.године изрекао је ослобађајућу пресуду. Након тога, а пре израде пресуде, на позив оптуженог Ђ. С. био је на његовој свадби у Италији. То је и било објављено у средствима информисања. У јавности је прихваћено као лош пример понашања судије, неспојив са судијском узорношћу, од чега зависи углед и судије и суда.

На основу изнетог закључено је да није испунио услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабран за судију престала му је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

Против те одлуке је изјавио жалбу дана 06.12.2010.године, истичући да је повређено право на суђење у разумном року, јер је на исту чекао 5 месеци, истиче повреду права *ne bis in idem*, повреду начела *in dubio pro reo* указује да су у образложењу као датум израда одлука из 2009.године унете као да су рађене 2008.године, па од седам наведених одлука три потичу из 2009.године и то К. приговора 1065/05 где је претрес закључен 18.09.2009.године, потом К.888/07 претрес закључен 30.01.2009.године, К.1252/07 претрес закључен 21.07.2009.године, а у погледу осталих наведених одлука истиче да није тачно да их је израдио након рока од 30 дана већ или истог дана или најкасније у року од 13 дана од објављивања пресуде, све те пресуде односе се на кривично дело из члана 246 став 3 КЗ, а како се ради о лашем кривичном делу исте је израђивао одмах након објављивања. Указује да су поједине судије пресуде изађивале и након 2 године а да им то није узето за зло. У вези пресуда које се наводе да нису урађене у току 2009.године о истима се не може изјаснити јер не зна о којим пресудама се ради. У погледу сумње у испуњеност критеријума достојности истиче да је тачно да је на свадби био али не у време израде одлуке већ након правоснажности те одлуке, а да како се то збило 1995.године није против њега вођен никакав поступак. Поставља питање гласања приликом одлучивања о његовој пријави.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 05.09.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Округног суда у Београду, Извештај Вишег суда у Београду број I Су.1/11-228 од 07.07.2011.године и изводи из електронског уписника за предмете К.888/2007, К.1082/2007, К.1252/2007, К.299/2007, К.1065/2005, К.2121/2006, К.1391/2007, Извештај Првог Основног суда у Београду број VIII Су.613/11 од 14.07.2011.године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства донео одлуку да приговор подносиоца приговора одбије.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора је остао код датих навода из изјављених правних лекова, а у битноме истакао, да остаје крајње

спорно тачност датих навода из побијане одлуке. У погледу присуства на свадби код Д. С. истиче да је на свадби био уместо у периоду када је израђивао пресуду у тренутку када је већ она по жалби била на решавању у Окружном суду. Истиче да је добио позив за свадбу, о томе обавестио Д. Ј. тада председника суда, исти му је рекао да и он има позив за свадбу, да је исти позвао тадашњег министра А.М. који се сагласио да оду у свадбу, а уколико пресуда буде била укинута да ће судити други судија. Након повратка са свадбе, у Новостима није било објављено име већ фотографија. Тадашњи председник Врховног суда Србије Ч.И. је одмах проверио све наводе које је истакао и код тадашњег министра и није покретао никакав поступак. Како се исто дешавало 1995.године сматра да је у том делу наступила свака застарелост па и за вођење дисциплинског поступка. У погледу израде одлука истиче да није никада имао одлуке које су израђене ван рока, јер је исте израђивао исти дан, уколико су биле лакше за образлагање и то тако што би објављивање пресуде одлагао на два три сата, изради одлуку и приликом објављивања је подели странкама. Све одлуке су израђиване у дактилобироу, сем одлуке К.292/07, а дактилобиро је водио евиденцију пријема, а што није чинила писарница, па се дешавало да у писарници предмет стоји и по два три месеца, па за то наводи примере у изјави. Не спори да је једна одлука израђена након рока, али обзиром да је објављена у време годишњих одмора тачније 16.07. да му је сам окривљени рекао да неће бити присутан у 8 месецу израдио је и доставио одлуку у септембру, тачније 03.09. На питање чланова Комисија подносилац приговора је изјавио да је у ту свадбу био позван од стране М. П. С. , која је његова познаница са факултета, да се са њом дружио у току студија и да је са њом био у добрим односима, да је знао за кога се удаје и да је зато и тражио дозволу од стране председника суда, да у време док је водио поступак није знао да ће се иста удати за оптуженог Д.С. , па да зато и није подносио захтев за изузеће, а да касније више није био у контакту са њом због афере која је у вези свега испала.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршило судијску дужност у Окружном суду у Београду и према извештају суда остварио је следеће резултате:

2006.године

Кж предмета у раду 386 решено 327 одлуке израђене у року остварење норме 125,67%

2007.године

Рех предмета у раду 16 решено 3

Кж предмета у раду 475 решено 455 остварење норме 171,50%

2008.године

К предмета у раду 164 решено 33 од тога старих 15 нерешено 131 од тога 58 старих, према извештају о раду одлуке израђене у року 1 ожалбена укинута.

Кж предмета у раду 278 решено 278

Остварење норме 227%.

Подносилац приговора је као судија Првог Општинског суда у Београду поступао у предмету који се водио под бројем К.1198/04; оптужница је поднета против окривљеног Ј. Б. и др због кривичног дела из чл 169 закона о девизном пословању у вези са чланом 22 КЗЈ и чл 233 КЗРС дана 07.10.1994.године, пресуда објављена

22.02.1995.године ослобађајућа, писмени отправак експедован 08.03.1995.године, пресудом Окружног суда у Београду број Кж.1841/95 од 17.01.1996.године пресуда потврђена.

Увидом у изводе из електронског уписника се констатује, у вези израде одлука следеће:

1. Пресуда К.888/2007 објављена 01.12.2008.године одлука отправљена 30.01.2009.године
2. Пресуда К.1082/2007 објављена 08.10.2008.године одлука отправљена 21.11.2008.године
3. Пресуда К.1252/2007 објављена 08.06.2009.године одлука отправљена 21.07.2009.године
4. Пресуда К.299/2007 објављена 10.09.2008.године одлука отправљена 24.12.2008.године
5. Пресуда К.1065/2005 објављена 15.12.2008.године одлука отправљена 02.02.2009.године
6. Пресуда К.2121/2006 објављена 16.07.2008.године одлука отправљена 30.09.2008.године
7. Пресуда К.1391/2007 објављена 17.10.2008.године одлука отправљена 21.11.2008.године

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума оспособљености и достојности, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума оспособљености и достојности.

Сумња у испуњеност критеријума достојности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености и достојности, а из следећих разлога:

Сходно одредби члана 16 Критеријума и мерила за оцену успешности вршења судијске дужности савесност се цени на основу времена израде одлука у законом прописаном року, дакле у року од 8 односно 15 дана, а само у сложеним предметима изузетно у року од 30 дана. Без обзира на број одлука који је израђен ван рока, као судија Окружног суда подносилац приговора је с обзиром на број решених предмета, несразмерно велики број предмета израдио ван прописаног рока, дакле од укупно 33 решена предмета у 7 предмета одлука је израђена ван рока, што очигледно указује на постојање неоспособљености, а нарочито и имајући у виду рокове у којима су те одлуке израђене. Отуда Високи савет судства налази да и у смислу одредбе члана 6 Правила подносилац приговора није испунио критеријум оспособљености.

У погледу критеријума достојности, Високи савет судства полази од претпоставке да судија у сваком тренутку у току вршења судијске дужности мора поседовати корпус моралних особина које га чине достојним вршења судијске дужности. Одсуство ових особина представљају разлог, сходно и одредби члана 4 став 1 алинеја 3 Правила, за покретање дисциплинског поступка и изрицања озбиљне санкције. Присуство свадби лицу

против којег је у току кривични поступак, па и без обзира на то да је исти окончан у првом степену, представља неузорно понашање судије, а извињавајућа околност не може бити ни сагласност председника суда или министра правде да се неузорно понаша. Чињеницом да је откривањем овог неузорног понашања наштетио угледу суда и слици судства у јавности, представља и отежавајућу околност. Имајући у виду исто Високи савет судства налази да подносилац приговора није испунио критеријум достојности да би могао да врши судијску функцију.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка оспособљености и достојности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић